

Forfatter: Knudsen-Hjortø, Knud

Titel: Udrag fra Folk

Citation: Knudsen-Hjortø, Knud: "Folk", i Knudsen-Hjortø, Knud: *Folk*, 1903, s. 40. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hjort_03-shoot-idm140364984793696/facsimile.pdf (tilgået 28. september 2021)

Anvendt udgave: Folk

Hun flygtede ind i sovekammeret, han efter; nalkjolen kom af, tøjet på. Det gjorde ham mere ond at se hende afklædt, han kresede om hende med knyttede næver og bred mund, hvæsende. Men i dag var det ikke det store anfald, og da hendes krop var nogenlunde skjult af tøjet, søgte han ud i butikken. Der var ikke noget at se; Vilhelm stod og pakkede noget ind til en kunde. Laursen luskede omkring og snøftede, som han plejede under sine anfald. Kunden fik naturligvis et venligt godmorgen, mens Vilhelm fik et ondt, lavst øje, der bragte hans fingre til at spjætte om sejlgarnet.

Så kom den gamle i tanke om noget: »Hvor er faktura fra Løw og sønner?»

»Den er vist ikke kommet,« svarede Vilhelm på må og få.

»Nå den er ikke kommet! Det vil du bilde mig ind!»

»Dær,« sa frøken Hansen og kom ud.

»Tak. Godmorgen, frøken Hansen.« Det var ligesom der var kommet en dråbe olje på Laursens skurrende stemme. »Ja du er en forretningsmand Vilhelm, er du ikke, hvad, hæv! Tak skal De ha, frøken Hansen! Hvad, Vilhelm!»

Men stemmen rev alligevel ikke som før. Laursen gik ind i dagligstuen. Herthas hoved dukkede op bag en stoleryg; hun passede sit og så ikke efter facen.

»Godmorgen, lille Hertha!« Stemmen hade atter vundet i ruhed.

»Godmorgen,« sa hun tort. Hun var den eneste i familien, der ikke blev skældt ud undtagen i de store anfald. Hun blev aldrig hidsig eller ydmyg; det hjem hade gjort hende kold og upåklagelig. Laursen hade en vis respekt for hende, men han holdt ikke af hende.

Laursen snøftede, spejlede sig en stund — han var meget pillen med sit kravetøj --- og gik derefter på rov udenfor. Næste omgang fik den ene karl for vorden i